

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 492

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE			DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
488.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		Decizia nr. 485 din 10 mai 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	6–8
489.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	8–13
490.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3		Decizia nr. 561 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	14–15
491.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3			
492.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4			
493.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4			
494.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5			
495.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5			
				ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
			256.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de explorare	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 83 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 517/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Dumitrașcu Sever, judecător la Tribunalul Mehedinți, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 488.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 588/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic — La data de 17 septembrie 2012, doamna Horhocea Georgeta, judecător la Judecătoria Râmnicu Sărat, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 489.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 585/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic — Doamna Ciucă Gilica, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 490.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 587/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bușu Constantina, judecător la Judecătoria Cornetu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 491.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 586/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 septembrie 2012, domnul Stoian Mihai, judecător la Tribunalul Vrancea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 492.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 480/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Hogeaga Aglaia, judecător la Judecătoria Onești, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 493.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 545/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Canache Păcurețu Ion, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Dâmbovița, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 494.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 518/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mărian Ioan, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 13 iulie 2012.

Nr. 495.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 485**

din 10 mai 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Crainic în Dosarul nr. 6.650/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.184D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.650/100/2010, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Maria Crainic într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la decizia de pensionare, emisă în baza Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate se aplică situației juridice născute anterior și afectează în chiar substanța sa dreptul câștigat, ceea ce contravine principiului neretroactivității legii.

Mai arată că existența dreptului câștigat trebuie raportată la data emiterii deciziei privind acordarea pensiei de serviciu. Pensia specială de care a beneficiat contestatoarea a fost

stabilită în baza legilor speciale, derogatorii de la dreptul comun, menite a reglementa situațiile juridice constituite, modificate și stinse sub imperiul acelor reglementări. Chiar dacă plata pensiei se face prin prestații periodice, statul nu poate, printr-o lege ulterioară, să suprimă dreptul la plata unei pensii speciale stabilite în baza unei decizii care și-a produs deja efectele, sub imperiul legislației în vigoare la data emiterii. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 375/2005.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dreptul la pensia de serviciu poate fi asimilat unui drept de proprietate, sens în care invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, și Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*.

În același sens invocă Decizia nr. 38/2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a dispus suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 735/2010, și Sentința civilă nr. 3.811/2010, pronunțată de Curtea de Apel București, prin care s-a dispus suspendarea executării Hotărârii Guvernului nr. 737/2010.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, astfel cum s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 871/2010 și nr. 873/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cât privește critica referitoare la încălcarea art. 15 din Constituție, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 871/2010, nr. 873/2010 și nr. 458/2003. Referitor la încălcarea art. 44 din Constituție, consideră că această critică este neîntemeiată, deoarece partea din pensie ce reprezintă suplimentul din partea statului se acordă numai în măsura în care există resursele financiare necesare, iar suprimarea pentru viitor a acestei componente, fără afectarea părții contributive nu poate avea semnificația unei exproprieri. În acest sens, invocă Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Muller împotriva Austriei*, 1972.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 1: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

- a) pensiile militare de stat;
- b) pensiile de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;
- c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;
- d) pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;
- e) pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;
- f) pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;
- g) pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;
- h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (1) potrivit căroră „Cetățenii beneficiază de drepturile și libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, sub aspectul îndeplinirii condițiilor de admisibilitate, Curtea constată că, în cauza de față, obiectul litigiului în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate îl reprezintă contestația depusă de Maria Crainic la decizia privind recalcularea pensiei de serviciu de care beneficia în baza Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”, Curtea constată că numai dispozițiile art. 1 lit. c), art. 2 și 3 din Legea nr. 119/2010 au legătură cu soluționarea litigiului, acestea referindu-se la pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Celelalte dispoziții ale art. 1 din Legea nr. 119/2010, cuprinse în lit. a), b), d)—h), se referă la pensiile de serviciu ale altor categorii socioprofessionale și, prin urmare, nu au legătură cu soluționarea litigiului în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate.

În consecință, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), b), d)—h) din Legea nr. 119/2010, ca inadmisibilă.

II. Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2 și 3 din Legea nr. 119/2010, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra acestor dispoziții de lege, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 1.481/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 36 din 17 ianuarie 2012, și prin Decizia nr. 1.359/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, constatând constituționalitatea acestora.

În ceea ce privește critica referitoare la dreptul de proprietate și principiul neretroactivității legii civile, prin deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat, reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra căroră legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție”. „Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se

răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

În concluzie, Curtea a reținut că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării”.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea

jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, prin Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în *cauzele conexate nr. 45.312/11 nr. 45.581/11 nr. 45.583/11, 45.587/11 și nr. 45.588/11 — Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 119/2010,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), b), d)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Crainic în Dosarul nr. 6.650/100/2010 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (31)

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. IX din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ilie Ionel Ciuclea în Dosarul nr. 1.892/284/2010 al Tribunalului

Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 644D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocat Aurelia Nica, cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 744D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Valentin Dediu în Dosarul nr. 3.644/330/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, precum și în dosarele nr. 1.192D/2011, nr. 1.328D/2011, nr. 1.421D/2011 și nr. 1.588D/2011 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Liviu Niculoiu, Ovidiu Nicolae Țap, Mădălina Valeria Tudose și Emil Florian Șerban în dosarele nr. 6.376/221/2010, nr. 3.416/84/2011, nr. 11.614/315/2010 și nr. 5.952/288/2011 ale Judecătoriei Deva, Tribunalului Sălaj — Secția civilă, Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 744D/2011, nr. 1.192D/2011, nr. 1.328D/2011, nr. 1.421D/2011 și nr. 1.588D/2011 la Dosarul nr. 644D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public și avocatul prezent sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 744D/2011, nr. 1.192D/2011, nr. 1.328D/2011, nr. 1.421D/2011 și nr. 1.588D/2011 la Dosarul nr. 644D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate arătând că art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, respectiv art. 21 din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta deoarece hotărârea pronunțată în primă instanță de judecătoria în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice nu mai poate fi atacată în fața unei instanțe superioare. Totodată, consideră că prin prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, astfel cum a fost modificat prin art. IX din Legea nr. 202/2010 și art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, s-a creat un regim discriminatoriu pentru cei sancționați contravențional în temeiul prevederilor acestor acte normative și celelalte categorii de contravenienți.

Reprezentantul Ministerului Public solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, apreciind că acestea aduc atingere art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6

paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece contravenienții sancționați potrivit prevederilor actului normativ criticat nu pot beneficia de două grade de jurisdicție. Consideră, de asemenea, că reglementarea cuprinsă în art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 ar putea atrage noi condamnări ale statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu privire la încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. XVII din Legea nr. 202/2010, apreciază că aceasta este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate. În sensul celor susținute depune concluzii scrise la sfârșitul ședinței de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 mai 2011, 28 septembrie 2011, 4 octombrie 2011, 11 noiembrie 2011, 17 noiembrie 2011 și Decizia civilă nr. 423/R din 30 mai 2011, pronunțate în dosarele nr. 1.892/284/2010, nr. 6.376/221/2010, nr. 3.416/84/2011, nr. 11.614/315/2010, nr. 5.952/288/2011 și nr. 3.644/330/2010, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. IX din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor și art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002”, Judecătoria Deva, Tribunalul Sălaj — Secția civilă, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. X pct. 2 și art. XVII din Legea nr. 202/2010”.**

Excepția a fost ridicată de Ilie Ionel Ciuclea, Valentin Dediu, Mădălina Valeria Tudose și Emil Florian Șerban în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva unor sentințe civile prin care s-au respins plângerile împotriva unor procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, de Liviu Niculoiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de același act normativ, precum și de Ovidiu Nicolae Țap într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii prin care s-a respins ca inadmisibil recursul formulat, în temeiul textului de lege criticat, împotriva unei sentințe prin care s-a respins plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin, referitor la prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 195/2002 și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, următoarele:

1. Textele de lege criticate aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, deoarece elimină posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii judecătorești prin care se soluționează plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

Pentru aceleași motive, prevederile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora „*justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, dreptului la apărare și principiului exercitării căilor de atac, principiu ce trebuie interpretat în sensul posibilității reale de a exercita o cale de atac, în condițiile legii, iar nu în sensul suprimării acesteia. De asemenea, sunt încălcate și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la principiul neretroactivității legii, deoarece textul de lege criticat este de aplicare imediată, inclusiv în procesele în curs de soluționare, lipsind autorii de calea de atac a recursului, deși, la momentul săvârșirii faptelor contravenționale, beneficiau de această cale de atac. Totodată, prin dispozițiile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 se creează o discriminare între persoanele care nu pot ataca cu recurs hotărârile judecătorești pronunțate în această materie în raport cu ceilalți contravenienți care au la dispoziție calea de atac a recursului. Drepturile constituționale anterior menționate sunt restrânse fără respectarea condițiilor prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală.

De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale se subsumează noțiunii autonome de „acuzatie în materie penală” ca urmare a aplicării a 3 criterii: calificarea faptei în dreptul intern, natura faptei incriminate și natura și gravitatea sancțiunii, criterii care nu trebuie îndeplinite cumulativ. Contravenienții ar trebui, astfel, să beneficieze de toate drepturile specifice materiei penale, inclusiv posibilitatea contestării hotărârii judecătorești pronunțate în fond, cu respectarea art. 20 și art. 148 din Legea fundamentală. Din această perspectivă, prevederile legale criticate aduc atingere atât dispozițiilor art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și celor ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție. În acest sens sunt hotărârile din 21 februarie 1975, 16 decembrie 1992, 21 februarie 1984, 7 octombrie 1988 și 2 septembrie 1998 pronunțate în cauzele *Golder împotriva Marii Britanii*, *Edwards împotriva Marii Britanii*, *Öztürk împotriva Germaniei*, *Salabiaku împotriva Franței* și *Lauko împotriva Slovaciei*.

2. Referitor la dispozițiile art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, se susține că acestea aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, deoarece, spre deosebire de alte categorii de justițiabili, contravenienților nu li se mai comunică prin intermediul instanței de judecată hotărârile pronunțate ca urmare a soluționării plângerilor formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ, Tribunalul Ialomița — Secția civilă, Tribunalul Sălaj — Secția civilă, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și

Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, legiuitorul fiind unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, precum și modul de exercitare al acestora. Textul de lege criticat nu conține nicio normă procedurală cu privire la modul său de aplicare în timp, fiind aplicabile astfel normele generale în materie, fără a se aduce atingere principiului neretroactivității legii.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, textele de lege criticate fiind neconstituționale în măsura în care hotărârea pronunțată de judecătoria este irevocabilă, lipsind părțile de posibilitatea atacării acesteia în fața instanței superioare, astfel cum prevede art. 129 din Legea fundamentală. Pe de altă parte, se creează o situație inechitabilă pentru petenții care nu au putut beneficia de calea de atac a recursului datorită introducerii textului de lege criticat, care este de imediată aplicare, fără a ține însă cont de data introducerii plângerilor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 744D/2011, apreciind că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arătând, în esență, că liberul acces la justiție al persoanei este garantat prin posibilitatea de a formula plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta, beneficiind de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil. Totodată, mai arată că, exceptând cauzele penale, nicio dispoziție constituțională sau reglementare internațională nu stabilește gradele de jurisdicție și numărul căilor de atac care trebuie reglementate pentru judecarea diferitelor litigii, aceasta constituind atribuția exclusivă a legiuitorului potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. De asemenea, luând în considerare înțelesul autonom al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul dat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, se poate observa că măsura de a elimina calea de atac a recursului în materia contravențiilor la regimul circulației rutiere se încadrează în excepția prevăzută de art. 2 paragraful 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție. Nu sunt încălcate nici principiile constituționale privind înfăptuirea justiției de vreme ce judecarea proceselor în materie este dată în competența acelorași instanțe, potrivit acelorași reguli procedurale, cu respectarea acelorași drepturi procesuale pentru toate părțile. Prevederile legale criticate au ca finalitate celeritatea judecării cauzelor, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor aflate în aceeași situație. Soluția necomunicării hotărârii are aplicabilitate generală, fără a exista vreun obstacol de natură juridică care să împiedice partea să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 1.192D/2011, nr. 1.328D/2011, nr. 1.421D/2011 și nr. 1.588D/2011, apreciind că art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este constituțional, deoarece eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost soluționată, în primă instanță,

plângerea contravențională nu îngrădește accesul liber la justiție, care nu are semnificația, în toate cazurile, a accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața instanței naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție.

Mai mult, prevederile legale criticate constituie norme de procedură, or, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile avocatului prezent și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în actele de sesizare a Curții, îl constituie prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, introdus prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010, art. IX și XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Curtea, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, astfel cum a fost modificat prin art. IX din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, astfel cum au fost modificate și completate prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 și art. XVII din Legea nr. 202/2010.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.”;

— Art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.”;

— Art. XVII din Legea nr. 202/2010: „Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, se abrogă.”

Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 276/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009, avea următorul conținut: „Hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților.”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 129 referitor la folosirea căilor de atac și art. 148 privitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 paragraful 1 și art. 14 paragraful 5 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 și din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, prin prisma art. 11 și art. 20 din Legea fundamentală.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, Curtea constată următoarele:

1. Prin raportare la prevederile art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, excepția apare ca fiind neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat, ce reglementează o normă de procedură, iar nu una de drept substanțial, se aplică de la data intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010, prin care a fost introdus, pentru viitor. De asemenea, Curtea observă că, în principiu, situația celor sancționați contravențional pentru nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice este diferită de situațiile în care se află persoane sancționate contravențional în temeiul altor acte normative. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 420 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2010, egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, iar unor situații diferite, justificate

obiectiv și rațional, trebuie să le corespundă un tratament juridic diferit.

Curtea observă că asupra textului de lege criticat s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.315 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Decizia nr. 242 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 25 aprilie 2012, și Decizia nr. 254 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 14 mai 2012, în sensul respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

2. Prin raportare la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 129 potrivit căruia, *„împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*, Curtea urmează să își reconsidere jurisprudența în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate având în vedere că, în practică, unele instanțe de judecată, în lipsa unei căi de atac împotriva hotărârilor pe care le pronunță, absolutizează prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în materia circulației pe drumurile publice. Aceste instanțe nu își mai exercită astfel rolul activ în ceea ce privește administrarea tuturor probelor utile, pertinente și concludente în cauză, respingând astfel plângerile contravenționale fără a intra în cercetarea fondului.

Curtea constată că această conduită poate constitui premisa unor viitoare condamnări ale statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere jurisprudența acestei instanțe, respectiv Hotărârea din 4 octombrie 2007, pronunțată în *Cauza Anghel împotriva României*, paragraful 68, în care s-a constatat încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ce statuează cu privire la prezumția de nevinovăție, văzută ca una dintre garanțiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului ar putea constata, pornind de la practica instanțelor anterior menționată, atât încălcarea dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, cât și celor ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analiza Curții Constituționale are în vedere, în primul rând, interpretarea art. 129 din Legea fundamentală care lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, Curtea statuând, în acest sens, de exemplu, prin Decizia nr. 510 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 21 mai 2010, Decizia nr. 1.341 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 3 decembrie 2010, și Decizia nr. 246 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 25 aprilie 2012.

Examinând criticile formulate în prezenta cauză, Curtea reține că, în exercitarea prerogativelor sale privind reglementarea căilor de atac sau exceptarea de la exercitarea lor, legiuitorul trebuie să aibă în vedere și respectarea celorlalte principii și texte constituționale de referință.

Or, în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice, prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate de judecătorie se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac.

Aceasta deoarece statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Lipsa căii de atac împotriva hotărârii pronunțate de judecătorie ca primă instanță în materia circulației pe drumurile publice echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv asupra sancțiunilor principale și complementare, precum și a măsurilor tehnico-administrative, reglementate de art. 95—97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, de exemplu prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în *Cauza Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006.

Totodată, în materia circulației pe drumurile publice, Curtea observă că sancțiunile principale și complementare, precum și măsurile tehnico-administrative au un caracter punitiv și preventiv vizând ocrotirea unei valori sociale importante, respectiv siguranța pe drumurile publice, astfel încât lipsa unei căi de atac aduce atingere — în substanța sa — dreptului de acces liber la justiție, astfel cum este consacrat în art. 21 din Legea fundamentală.

În plus, eliminarea singurei căi de atac în materia contravențiilor la circulația pe drumurile publice ar echivala cu golirea de conținut a dispozițiilor art. 129 din Constituție potrivit cu care *„împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*. Este de necontestat că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă, prin norma legală criticată, se elimină singura cale de atac și anume recursul.

Curtea constată așadar că eliminarea controlului judiciar al hotărârii pronunțate de judecătorie în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice aduce atingere art. 129 din Constituție raportat la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul la apărare, reprezentând în același timp o încălcare a cerințelor unui proces echitabil. În plus, prin conduita procesuală diferită a instanțelor de judecată, în sensul în care unele administrează probatoriul în cauze, pe când altele nu intră în cercetarea fondului, se aduce atingere și art. 124 alin. (2) din Constituție privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. Totodată, prin prisma argumentelor anterior reținute, Curtea observă că sunt încălcate și prevederile art. 53 alin. (2) teza finală din Legea fundamentală.

Referitor la dispozițiile constituționale ale art. 148 privitor la integrarea în Uniunea Europeană, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză.

3. Curtea mai observă că prin Decizia pronunțată la data de 28 iunie 2011, ca urmare a soluționării cererii nr. 40.301/04,

pronunțată în Cauza *Ioan Pop împotriva României*, paragraful 27, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că sancțiunea contravențională aplicată reclamantului în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice constituie o „acuzăție în materie penală” în sensul art. 6 din Convenție, care trebuie aplicat sub aspectul său „penal”. Așa fiind, Curtea Europeană a Drepturilor Omului ar putea constata încălcarea art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

II. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. XVII din Legea nr. 202/2010, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt criticate sub aspectul sintagmei „dacă prin lege nu se prevede altfel”, sintagmă introdusă în urma modificării acestui text de lege prin prevederile art. IX din Legea nr. 202/2010.

Prevederile art. XVII din Legea nr. 202/2010 abrogă dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru care aveau următorul conținut: „Hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților.”

Cu privire la textele de lege criticate, Curtea observă că acestea reglementează norme de procedură. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, și art. 129, în

conformitate cu care împotriva hotărârilor judecătorești părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. În acest sens Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.015 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010.

Curtea mai observă că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, respectiv sintagma cuprinsă în acestea, „dacă prin lege nu se prevede altfel”, nu aduc atingere, ca reglementare de principiu, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, atât timp cât instanțele de judecată, în exercitarea rolului activ, respectă garanțiile unui proces echitabil și prezumția de nevinovăție a contravenienților.

În final, Curtea mai observă că nu poate fi primită nici critica potrivit căreia dispozițiile art. XVII din Legea nr. 202/2010 aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), întrucât contravenienților nu li se mai comunică prin intermediul instanței de judecată hotărârile irevocabile pronunțate, spre deosebire de toate celelalte categorii de justițiabili. Aceasta, deoarece prin abrogarea dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008, hotărârile judecătorești irevocabile nu se mai comunică niciunei părți în proces, indiferent de materia în care acestea sunt pronunțate.

Prin urmare, pentru considerentele anterior menționate, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. XVII din Legea nr. 202/2010 ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Ionel Ciuclea în Dosarul nr. 1.892/284/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ, de Valentin Dediu în Dosarul nr. 3.644/330/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă, de Liviu Niculoiu în Dosarul nr. 6.376/221/2010 al Judecătoriei Deva, de Ovidiu Nicolae Țap în Dosarul nr. 3.416/84/2011 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă, de Mădălina Valeria Tudose în Dosarul nr. 11.614/315/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, de Emil Florian Șerban în Dosarul nr. 5.952/288/2011 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ilie Ionel Ciuclea în Dosarul nr. 1.892/284/2010 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Valentin Dediu în Dosarul nr. 3.644/330/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 561

din 29 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2, 3 și 4
din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Zoltán Valentin	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Remus Stănilă în Dosarul nr. 2.315/90/2011 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială, contencios administrativ fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 963D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că autorul criticii a depus la dosar, în scris, „Precizări” prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 3 și 4 din Legea nr. 202/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.315/90/2011, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială, contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul-petent Remus Stănilă cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 299 din 17 ianuarie 2011, pronunțată de Judecătoria Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 8.869/288/2010 având ca obiect o contestație la executare, în contradictoriu cu intimatul Inspectoratul de Poliție Județean Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, reglementând caracterul irevocabil al sentințelor prin care se soluționează plângeri îndreptate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor în domeniul circulației pe drumurile publice, contravin prevederilor constituționale ale art. 11 și 21, precum și principiilor fundamentale ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere referitoare la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, precizările scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. X pct. 2, 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. X: *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

2. *La articolul 118, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:*

„(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*”

3. *La articolul 118, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:*

„(4) *În termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, contravenientul este obligat să se prezinte la serviciul poliției rutiere care îl are în evidență pentru a preda permisul de conducere.*”

4. *La articolul 120, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:*

„Art. 120. — (1) *Procesul-verbal neatacat în termen de 15 zile de la data comunicării acestuia, precum și, după caz, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate.*”

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și principiilor fundamentale ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Remus Stănilă în Dosarul nr. 2.315/90/2011 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială, contencios administrativ fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, reconsiderându-și jurisprudența în materie, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, introduse prin art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 129 referitor la căile de atac.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 2 din Legea nr. 202/2010 a devenit inadmisibilă, conform art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care stabilește că „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.*”

Cât privește dispozițiile art. X pct. 3 și 4 din Legea nr. 202/2010, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este nemotivată, în sensul că autorul criticii nu arată în ce mod sunt înfrânate prevederile constituționale și convenționale invocate.

Deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. X pct. 3 și 4 din Legea nr. 202/2010 este inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,

Doina Sulima

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.413/2012 privind explorarea resurselor de lignit din perimetrul Zegujani Florești, județul Mehedinți, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială PRECONSTRUCT OAS — S.R.L., județul Satu Mare, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.416/2012 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcții din perimetrul Călugăreni, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială LORFA — S.R.L., județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.417/2012 privind explorarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Pișcani, județul Argeș, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială AMFORA PLUS TRANS — S.R.L., județul Argeș, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.418/2012 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcții din perimetrul Vârghiș, județul Covasna, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială ESTORAS DOLOMIT 2010 — S.R.L., județul Covasna, în calitate de concesionar.

Art. 5. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.420/2012 privind explorarea resurselor de calcar industrial și de construcții din perimetrul Valea Nucului, județul Gorj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EXPLOCARB — S.R.L., județul Gorj, în calitate de concesionar.

Art. 6. — Se aprobă Licența de explorare nr. 15.427/2012 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Benko-Borviz, județul Covasna, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială BENKO-BORVIZ — S.R.L., județul Covasna, în calitate de concesionar.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 10 iulie 2012.
Nr. 256.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

